

Nr 155

Av herrar **Bengtson** i Solna och **Oskarson**, om avskaffande av bilradiolicensen.

(Lika lydande med motion nr 116 i Första kammaren)

Radioapparat varaktigt medförd i bil är licenspliktig. Detta innebär en avvikelse från principen om så kallad hushållslicens för innehav av obegränsat antal radioapparater för varje abonnent. Detta undantag saknar stöd i rättsmedvetandet. Kontrollen av bilradiolicensen har inte varit och är inte effektiv.

I 1960 års radioutrednings betänkande (SOU 20—21 1965) anförs att bilradiolicensernas antal har sjunkit något de sista åren, vilket också bekräftas i årets statsverksproposition, och att detta innebär att gamla fasta mottagare inte förnyas utan ersätts av utdragbara apparater och vanliga bärbara mottagare samtidigt som dessa svarar för nytillskottet. Utredningen finner inte anledning att förutsätta en omfattande expansion av antalet bilradiomottagare.

Utredningen föreslår därför att licensplikten för bilradiomottagare upphör i samband med införandet av enhetslicens 1967. Om utredningens huvudförslag inte skulle godtagas, bör dock under alla förhållanden bilradiolicensen slopas. I enlighet med telestyrelsens uppfattning bör likväl i det senare fallet fordon som enbart används i yrkestrafik — droskor, lastbilar, bussar — undantagas.

Vi delar helt utredningens grundsyn angående bilradiolicenserna. Enligt vår mening talar dock starka skäl för att man redan från och med den 1 juli 1966 slopar dessa licenser.

För täckande av det inkomstbortfall på ca 12 mkr. som härigenom drabbar ljudradioverksamheten torde någon avgiftshöjning av de vanliga licenserna inte vara erforderlig. Eftersom det närmast torde bli fråga om ett provisorium torde inkomstbortfallet delvis kunna täckas genom att acceptera det förslag om en återgång till rimligare och mer affärsmässiga avskrivningsregler som telestyrelsen tidigare framlagt. Om erforderliga medel inte skulle kunna ställas till förfogande må erinras om att en viss överföring lånevägen av medel från televisionsverksamheten skulle kunna komma i fråga, eftersom medel till denna överfördes under televisionsverksamhetens uppbyggnadsår från radioverksamheten. Det förefaller därför konsekvent att under en övergångstid förfara i enlighet med motionens förslag i avvaktan på ett gemensamt avgiftssystem.

Under återopandande av vad här framförts får vi hemställa,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära
sådan ändring i författningen om radiolicenser, att särskild
licens inte erfordras efter den 1 juli 1966 för innehav av
bilradioapparat.

Stockholm den 21 januari 1966

Bengt Bengtson
i Solna

Gunnar Oskarson